

Törökország a cselekvés terére fog lépni.

Ferid Dsemil bég, a jeles török publicista egy magyarországi barátjának érdekes levélben számol be Törökország hangulatáról és készülődéseiről.

— Alig három hónapja, — írja — hogy Ön innen eltávozott, de aránylag rövid idő alatt rendkívül nagy változások történtek itt. A nagy háborúból egyelőre csak az iszonyu drágaságot érezzük közvetlenül, de a nap-nap után szaporodó újabb és újabb csapatok, melyek a városon keresztül vonulnak, azok a permanens tanácskozások, melyek a Porta ódon falai között folynak a külföldi diplomatakkal, a kibocsátott moratórium rendeleték, a francia, angol és orosz alattvalók feltűnő gyors elutazása — mindazt mutatják, hogy *nincs messze az az idő, midőn Törökország is a döntő cselekvések terére fog lépni.*

Nekünk azonban most kétszeres megfontolással kell cselekednünk, hiszen a *háboruban az ozmánok léte forog kockán*: vagy elvesztünk, vagy pedig még sohasem látott fényes-

Francia erődök ostroma.

Berlin, október 26. A Vossische Zeitung jelenti: A franciák Belfort erődéből rohamot intéztek a Larwitzemlék levő állások ellen. A németek a rohamot visszaverték és nagy veszteségeket okoztak a franciáknak.

Bécs, október 26. A National Zeitung mai számának élén nagy betűkkel a következő tudósítást közli:

— A legmegbízhatóbb helyről értesülünk, hogy Verdun elé megérkeztek a 30.5 centiméteres osztrák-magyar ostromágyuk és néhány 42 centiméteres mozsár is. Az erődök bombázása a legrövidebb idő alatt megkezdődik. A német vezérkar reméli, hogy Verdun erődei egy héten belül el fognak esni.

Foglyul ejtett angol csapat.

Bécs, október 26. A Sonn- und Montagszeitung jelenti Lipséből: Vetter Henrik

Az orosz sereg hátrál és védekezik.

Krakkó október 26. Az itteni lapok jelentése szerint a varsói állami bank bezárta üzletét és Pétervárra költözött. Egy másik bank egyelőre Brest-Litovskba helyezte át üzletét. Az orosz államvasut három nap óta a bankok és magánemberek vagyonát páncélos vonatokon szállítja Pétervárra.

Bécs, október 26. Csernovitz és Bécs között megindult a táviróforgalom és az első ideérkező hírek azt jelentik, hogy Körösmező felől előrenyomuló csapataink már bevonultak Kolomeába. Bukovinában nagyon bizakodó a hangulat és csapataink visszatérése általános örömet kelt mindenütt.

Dornawatra, október 26. Az osztrák-magyar hadsereg csapatai már több nap óta Csernovitzban vannak és elsősorban azon fáradoznak, hogy a táviró és a vasuti forgalmat ismét helyreállítsák. Az oroszok most Mahalla és Rarance között állanak, ott elsáncolják magukat és nyilván ott akarják utját állani csapataink további előnyomulásának. Csapatainkat, amelyek legnagyobb része magyar katonákból került ki, a lakosság nagy lelkesedéssel fogadta és állandóan a legnagyobb szeretettel gondoskodik szükségleteikről. Bécs és Csernovitz között már megnyílt a táviróforgalom, azonban a többi

ségben fog ragyogni a Félhold igen sokáig. E titáni küzdelemre az ad majd bátoritást nekünk, hogy *élet-halálharcunkat magyar testvéreink oldalán, a germán oroszállannal együtt közös ellenséggel szemben* fogjuk megvívni.

A város hangulata a kisebb tüntetéseket leszámítva, aránylag elég nyugodt és méltóságteljes. Isztambul és Galata utcáin szakadatlanul nagy, az élénkség, a lokandákban ember-ember hátán tolong, kik izgatottan tárgyalják az eseményeket és valahányszor az újságok az osztrák-magyar fegyverek győzelmeit jelentik, ezer torokból hangzik fel egyszerre a *csokjasa.*

A francia negyed: az elegáns Pera azonban majdnem egészen kihalt. A Taxim-kertben, ahol máskor ezerszámra tolong a nép, három hét óta még a zene se szól. Az ellenséges államok alattvalói közül, akik még itt maradtak, azok sem igen mutatkoznak, pedig a hagyományos török liberálizmus most is változatlan irányukban. A „barbár” török sohasem fogja követni a „művelt” franciák és angolok példáját, kik a csatatéren szenvedett kudarcaikért *ártatlan asszonyokon és gyermekeken állottak boszút.*

müncheni népfölkelő tisztnek sikerült az ostendei uton az angolok üldözése közben 32 katonai biciklissal mintegy 1500 főnyi angol csapatot addig feltartóztatni, amíg gyaloglóság érkezett és az egész angol csapatot elfogta.

SVÁJCI LAPOK A NÉMETEKRŐL.

Genf, október 26. A franciabarát svájci lapok, főképen a Gazette de Lausanne, figyelemztetik a közönséget, hogy ne reménykedjenek nagyon a franciák harcéri szereplésében, azonban az se tegye őket kislelkű fatalistákká, hogy a németek az észak- és keleti-franciaországi harcérien mintegy tizenkét hadtestnyi új erősítést kaptak. Semmiféle híresztelés — írják a lapok — nem befolyásolhatja a harcéri eseményeit.

irányban még nincs helyreállítva az összeköttetés.

Dimitriev tábornokot visszahívták.

Róma, október 26. A lapok ma egy pétervári hivatalos jelentést közölnek, amely a Przemyslől délkeletre és keletre folyó harcokról ad számot. E jelentésben az orosz sereg parancsnokául Bruszilow tábornok van megnevezve; Dimitriev Ratko tábornokot, aki Przemysl ostromát az oroszokra nézve oly szerencsétlenül vezette, ebből a pozícióból eltávolították.

Debrecen, október 26. Tegnap éjjel mintegy hatszáz sebesült érkezett vonaton Debrecenbe. Kétszázat a debreceni kollégiumban berendezett kórházban helyeztek el, a többi tovább vitték Brassóba. A sebesültek a Przemysl körüli csatákban sérültek meg. Számos orosz sebesült is volt közöttük. Grodiocsin orosz főhadnagy elmondotta, hogy ő szintén Przemysl ostrománál sebesült meg. Őt a negyedik turnusban parancsolták a várfalak alá, ahol 40,000-nél több orosz pusztult el. Dimitriev tábornok, aki az ostromot vezette, *valósággal toporzékolt a dühtől,* amikor csapatainak pusztulásáról hoztak jelentéseket neki. *Egyre újabb tizezreket küldött az erődít-*

mények ellen és arra hivatkozott, hogy Drinápoly ostroma is úgy sikerült neki, hogy egymásután küldte a csapatokat a vár ellen. Dimitriev bizonyosra vette, hogy Przemysl kulcsait is a cár lábai elé teheti.

2800 sebesült érkezett Szegedre.

Az éjszaka folyamán 2800 sebesült katonára érkezett Szegedre a rókusi állomáson. Az első vonat, amely felegykor jött, 2200 sebesültet hozott: a második vonat pedig hatszázat. A sebesültek közül kilencszázat a huszár lovardában, ötszázat a rókusi iskolában, ötszázat az alsóvárosi iskolában, százat a csapatkórházban, nyolcvan a mórai iskolában, kétszázat a Szent György-téri iskolában, százharminczat a vakok újszegedi intézetében és négyszázat a kereskedelmi iskolában helyeztek el. A sebesültek *mindannyian Przemysl várából jöttek,* ahol dicsősései voltak az oroszok elleni győzelmes harcoknak. Örvendetes, hogy javarésztük csak könnyebben sebesült, úgy, hogy több mint fele *gyalogosan jött be a városba.* Vannak természetesen súlyosan sérültek is, de viszont olyanok is akadnak számosan, akik kidültek. A sebesültek elhelyezése a hajnali órákig tartott. A szállításon Lichtenegger Gyula dr. főtörzsorvos vezetésével sok orvos volt jelen, az elosztás és a rendezés munkáját Fülöp százados nagy energiával és a katonák iránti szeretettel végezte.

A montenegróiak veresége.

Bécs, október 26. Egy határőrvadásztisztől, aki jelenleg Bosznia déli részén teljesít szolgálatot, egyik bécsi újság levelet kapott, amelyben a tiszt a következőket írja:

— *Talán érdekes lesz néhány szót szólani a boszniai határőrvadászatról, akikről a lapokban eddig alig esett szó. Magunknak nem jutott időnk írásra, mert a legszigorubb szolgálatunk volt, mindig a legszélső fronton és kicsit sok dolgunk volt a határon túli urakkal.*

— *En magam hatvankét határőrvadászszal előrs voltam a montenegrói határon. Szeptember 16 óta a zelengóri erődökben állottunk, hogy a bandák betörését megakadályozzuk. Állandó csatározások folytak, amelyekben kis csapatunk meggátolta a montenegróiak betörési kísérletét. Egy ízben jelentették, hogy 180 montenegrói fog bennünket hajnalban megtámadni, 6 óra tájban a patruillók már azt jelentették, hogy a montenegróiak már tényleg közelednek és a sziklák meg vannak rakva ellenséggel. Lesbe állottunk, mint a vadászok és egészen közel engedték magunkhoz a vendégeket. Kitűnő fedezőkeinkben nem vettek észre bennünket és amikor lőtávolságra jutottak, olyan tüzet kaptak tőlünk, hogy mindegyik golyó talált. A montenegróiak menekültek, miután 37 halottat és 52 sebesültet hagytak a csatatéren, 28 lovuk és 10 ökrük is a kezünkbe került. Délután 2 óráig üldöztük a menekülőket. Ekkor azonban erős montenegrói csapatok háttámadtak bennünket. Este lett és heves hóvihárban harcoltunk órákig az ellenséggel a nélkül, hogy egyetlenegy embert is veszítettünk volna. Az ellenség visszahúzódott. Három nap mulva újra előrenyomultunk és ekkor azon a helyen, ahol harcoltunk, montenegrói tömegsirokat találtunk.*